

Sygn. akt VI Gz 196/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

SSO Barbara Frankowska

SSO Anna Walus-Rzasa (spr.)

Protokolant: asystent sędziego Karolina Sitek-Pelc

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) w B. w Niemczech

przeciwko: W. S.

o zapłatę kwoty 72.976,65 zł

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 24 marca 2015r., sygn. akt V GC 607/14 w zakresie należności ubocznej - odsetek

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie ponad kwotę 72.976,65 zł (słownie: siedemdziesiąt dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych 65/100)

i przekazać sprawę do dalszego prowadzenia w zakresie żądania obejmującego odsetki umowne w wysokości podwójnych odsetek ustawowych liczonych:

- od kwoty 29.161,23 zł od dnia 16.04.2011r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 4.799,02 zł od dnia 7.04.2011r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 39.016,39 zł od dnia 21.08.2012r. do dnia zapłaty;

pozostawiając jednocześnie Sądowi Rejonowemu w Krośnie rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd umorzył postępowanie w sprawie.

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia wskazał, że Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w toczącym się pomiędzy stronami postępowaniu karnym (II K 2168/12) wyrokiem z dnia 24 lutego 2014r. orzekł wobec oskarżonego (tutaj pozwanego) W. S. środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego (tutaj powoda) kwoty 85.104,80 zł. Sąd uznał, że żądanie pozwu jest tożsame z tym, które doznało swojego zaspokojenia w orzeczeniu karnym, co więcej to drugie przenosi wartość niniejsze żądanie. Sąd

uzasadniał, że podniesione w różnych reżimach procesowych żądania dotyczą w istocie wynagrodzenia za pojazd będący przedmiotem leasingu, w tym także w znacznej części kwoty jego wykupu. Sąd podkreślił, że powód nie wskazał różnic zakresowych jakie zachodziły pomiędzy zgłoszonymi w obydwu postępowaniach roszczeniami.

Jako podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia Sąd wskazał art. 355 § 1 kpc.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone zażaleniem powoda w części umarzającej postępowanie, co do odsetek umownych w wysokości podwójnych odsetek ustawowych liczonych:

- od kwoty 29.161,23 zł od dnia 5.01.2013r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.799,02 zł od dnia 7.04.2011r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 39.016,39 zł od dnia 21.08.2012r. do dnia zapłaty.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 415 § 6 kpk poprzez dokonanie dowolnej oceny okoliczności sprawy oraz zaniechanie ustalenia, że orzeczona na podstawie art. 46 § 1 kk tytułem naprawienia szkody na rzecz powoda kwota 85.104,80 zł różni się zakresem od dochodzonej w niniejszym postępowaniu kwoty 72.976,65 zł wraz z odsetkami umownymi, albowiem Sąd w postępowaniu karnym nie objął obowiązkiem naprawienia szkody całości należnych na rzecz powoda odsetek, których powód dochodzi w niniejszym postępowaniu.

W oparciu o powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia tj. uchylenie postanowienia o umorzeniu postępowania ponad kwotę 85.104,80 zł tj. co do odsetek umownych w wysokości podwójnych odsetek ustawowych liczonych j.w. i dalsze prowadzenie co do tej części oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania w zakresie umorzonym.

W uzasadnieniu wskazał, że zasądzona w postępowaniu karnym kwota 85.104,80 zł stanowi sumę należności głównej dochodzonej niniejszym pozwem tj. 72.976,65 zł oraz odsetki umowne od kwoty 29.161,23 zł liczone od dnia 16.04.2011r. do 4.01.2013r. w wysokości 12.128,15 zł. Zdaniem skarżącego zasadnym było zatem umorzenie postępowania tylko w tym zakresie.

W pozostałym zakresie żądanych przez powoda odsetek postępowanie powinno być nadal prowadzone.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie w części.

We wniesionym w niniejszej sprawie pozwie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 72.976,65 zł wraz z odsetkami umownymi (równymi podwójnym odsetkom ustawowym, nie wyższym niż maksymalne) od:

- kwoty 29.161,23 zł od dnia 16.04.2011r. do dnia zapłaty;
- kwoty 4.799,02 zł od dnia 7.04.2011r. do dnia zapłaty;
- kwoty 39.016,39 zł od dnia 21.08.2012r. do dnia zapłaty;

oraz kosztami procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

Powód wskazał, że na dochodzoną kwotę główną tj. 72.976,65 zł składają się: kwota 29.161,23 zł tytułem opłat leasingowych; kwota 39.016,39 zł tytułem nabycia przedmiotu leasingu za wartość końcową oraz kwota 4.799,02 zł tytułem nieprzewidzianych kosztów poniesionych przez finansującego, związanych z umową leasingu, w tym kosztów tytułem opłaty za skrócenie okresu trwania umowy.

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2014r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny uznając pozwanego za winnego przywłaszczenia przedmiotu umowy leasingu łączącej go z powodem dodatkowo na podstawie art. 46 kk orzekł wobec pozwanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego (tutaj powoda) kwoty 85.104,80 zł. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że kwota odpowiada wartości przywłaszczonego pojazdu (k. 488, 497 akt sprawy II K 2168/12).

W zaskarżonym postanowieniu Sąd Rejonowy w Krośnie umorzył postępowanie o zapłatę kwoty 72.976,65 zł twierdząc, że żądanie dochodzone pozwem jest tożsame z tym, które zostało zaspokojone w postępowaniu karnym.

Skarżący we wniesionym zażaleniu zaskarżył postanowienie Sądu Rejonowego umarzające postępowanie w części ponad kwotę 85.104,80 zł. Wskazał, że na kwotę tą składają się: należność główna dochodzona pozwem w wysokości 72.976,65 zł oraz kwota 12.128,15 zł stanowiąca odsetki umowne liczone od kwoty 29.161,23 zł za okres od 16.04.2011r. do dnia 4.01.2013r. Poza zasądzoną kwotą przez Sąd Karny, a dochodzoną niniejszym pozwem pozostają odsetki umowne w wysokości podwójnych odsetek ustawowych od kwot:

- 29.161,23 zł od dnia 5.01.2013r. do dnia zapłaty;
- 4.799,02 zł od dnia 7.04.2011r. do dnia zapłaty;
- 39.016,39 zł od dnia 21.08.2012r. do dnia zapłaty.

W ocenie Sądu Okręgowego stanowisko powoda zasługuje na uwzględnienie w części.

Przede wszystkim Sąd Odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zażalenia. Skoro powód nie kwestionuje umorzenia postępowania w zakresie kwoty 85.104,80 zł, należy uznać w tym zakresie wyrok Sądu Karnego za wiążący. Należy jednak podkreślić, że powód w niniejszej sprawie dochodził zapłaty kwoty 72.976,65 zł. Obok należności głównej dochodził zasądzenia odsetek i kosztów procesu. Zarówno w pozwie jak i w toku postępowania nie podał wyliczenia odsetek od kwoty 29.161,23 zł za okres od 16.04.2011r. do 4.01.2013r. w wysokości 12.128,15 zł. Zrobił to dopiero na etapie zażalenia, po wydaniu wyroku przez Sąd Karny. Stąd też tutejszy Sąd nie jest władny doliczyć kwoty 12.128,15 zł do należności głównej dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Niemniej jednak rację ma powód, że Sąd Rejonowy powinien był umorzyć postępowanie w zakresie kwoty 72.976,65 zł, albowiem kwota ta mieści się w zakresie szkody zasądzonej przez Sąd Karny. Skoro powód nie kwestionuje umorzenia w tym zakresie należało uchylić zaskarżone postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania ponad kwotę 72.976,65 zł i pozostawić Sądowi I instancji do prowadzenia postępowanie w zakresie żądanych obok należności głównej odsetek umownych od kwot wyszczególnionych w pozwie.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia w żaden sposób nie odniósł się do wysokości żądanych przez powoda odsetek od wskazanych w pozwie kwot, czy żądanie w tym zakresie było zasadne czy też nie. Sąd Karny zasądzając kwotę 85.104,80 zł także nie wskazał co wlicza się na tą kwotę, tym bardziej nie przesądził czy w kwocie tej mieszczą się dochodzone przez powoda odsetki umowne. Żądanie w tym zakresie w dalszym ciągu pozostaje zatem sporne.

Prowadząc dalej niniejsze postępowanie Sąd wezwie powoda do sprecyzowania żądania w tym zakresie i dokona oceny jego zasadności. Ostatecznie oceni czy powództwo w zakresie wskazanych przez powoda odsetek umownych, ich wysokości i czasookresu jest zasadne. Rozstrzygnie także w przedmiocie kosztów procesu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 386 § 1 kpc, art. 108 § 2 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.